

Pagal dabartinę susidariusią situaciją Lietuvoje galimi trys ateities scenarijai:

1. Nedarom nieko

Tai nuves į niekur.

Vilnius jaunėja. Jaunimas bėga į Vilnių, jei ir toliau bus tik tokia valstybinė politika – „nieko nedaryti“, kad jaunimas liktų, dirbtų, kurtųsi, augintų vaikus pagrindiniuose Lietuvos centruose - Kaune, Klaipėdoje, Panevėžyje, Alytuje, Šiauliuose – Lietuvai bus nekokios perspektyvos.

2. Darom pagal pramoninkų prezidentą Robertą Dargį

Pramoninkų konfederacijos prezidento išsakyta vizija – milijoninis miestas Vilnius.

Gaila, nepasakyta iš kur į Vilnių suvažiuos pusė milijono naujų gyventojų. Jei iš likusios Lietuvos - turėsime klęstintį Vilnių ir dykynę kitoje Lietuvoje.

Vilniuje jau dabar yra visos valdžios institucijos, o juose dirba brangiai apmokami valdininkai, kurie išlaikomi iš visos Lietuvos mokesčių mokėtojų pinigų.

Kaunas ir Klaipėda dar kažkaip išgyvens. Ne klestės, bet pakenčiamai išgyvens. Bet kitai Lietuvai tendencijos nykios.

Nebent Vilnius įsipareigotų priimti pusę milijono migrantų.

3. Rūpinamės VISA Lietuva

Jei norime, kad Vilnius išsivadotų nuo kamščių, investuokime ne į naujas šviesoforų sistemas (panašu, kad jos tik blogina situaciją), bet rūpinkimės visa Lietuva, neskatindami žmonių emigruoti į sostinę.

Rūpinamės, kad Vilnius būtų normalaus (pritaikyto dabartinei infrastruktūrai) dydžio miestas, rūpinamės vilnietišku gyvenimo sąlygų sukūrimu visoje Lietuvoje.

Rūpinamės visa likusia Lietuva, kad jos gyvenimo standartai priartėtų prie sostinės standartų.

Sostinės sindromas ar valdžios uzurpacija?

Daug kas sako: nieko nepadarysi, čia jau taip yra „Vadinamas sostinės sindromas“. Nėra jo. Yra tik valdžios institucijų sindromas.

Sindromas, kuris skatina visas valdžios institucijas kurti viename nepatogiam, nepritaikytame mieste, kuriame tragiškai trūksta darbuotojų.

Sindromas, kuris įvairias problemas sprendžia, paskutines kituose miestuose užsilikusias institucijas perkeldamas į Vilnių – prisiminkime iniciatyvą ten perkelti viešojo saugumo tarnybą (kad naujam vadovui būtų patogiau važinėti į darbą).

Nors demokratinėje valstybėje valdžia turi priartėti prie žmonių, o ne žmones traukti pas ponus (valdžią).

Pradėkime nuo „Investuok Lietuvoje“

Ženkime drąsų žingsnį: pradėkime nuo „Investuok Lietuvoje“. Šiaip jau „Investuok Lietuvoje“, senai laikas pervadinti į „Investuok Vilniuje“.

Įpareigokime šią įstaigą kas metus ar du keisti regioną, kad ji realiai suvoktų ir pamatytų tų regionų galimybes ir problemas.

Kada „Investuok Lietuvoje“ vadovai paskutinį kartą buvo Anykščiuose? O Raseiniuose?

Vilnius – blogiausia vieta ministerijoms

Valdžios decentralizavimą geriausiai įkūnytų ministerijų iškėlimas iš Vilniaus.

Verslui negalime nurodinėti, bet galime tikslingai paskirstyti Lietuvos valstybines institucijas.

Paskirstykim jas tolygiai po Lietuvą. Tai bus geriausias paskatinimas tolygiai vystyti visiems Lietuvos regionams. Yra tokia praktika ir teorija, kad 50-60km atstumu nuo gyvų centrų žmonėms nėra problemos vykti į darbus, kurti savo versliukus.... – tai skatins tu regionų vystymąsi.

Tai bus puikus pavyzdys, kaip valdžia ne žodžiais, o veiksmais artėja prie visos Lietuvos žmonių.

Valstybinių institucijų buvimas skatina vietinius verslus

Kartu su ministerijom išsikels ir prie jų prilipusios įvairiausios struktūros, asociacijos, tarnybos. Nebūtina jų iškelti į kitą didelį miestą, galima į šalia esantį nedidelį miestelį. Tada natūraliai kursis verslai, darbo vietos: įvairios paslaugų teikimo įmonės, viešbučiai, kavinės..

Ne paslaptis, kad verslas seka paskui valdžios institucijas. Regionų smulkiam verslui tai dar svarbiau, nei struktūrinių fondų dalinimas.

Tada Lietuva taps pirma ES šalis, kuri ėmėsi ryžtingų, konkrečių priemonių, kad šalis vystytųsi tolygiai, o netaps vieno miesto šalimi, kaip Rusija -Maskva, Latvija – Ryga ar panašiai. Atsidursime pasaulio žiniasklaidos dėmesyje, kaip novatoriška, ieškanti galimybių vystyti visą kraštą, o ne vieno miesto šalimis.